

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Socialudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 3. februar 2023
Kontor: Straffuldbyrdselskonto-
ret
Sagsbeh: Anne Louise Bengt Je-
spersen
Sagsnr.: 2023-0032/49-0017
Dok.: 2688669

Besvarelse af spørgsmål nr. 10 (Alm. del) fra Folketingets Socialudvalg

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 10 (Alm. del), som Folketingets Socialudvalg har stillet til justitsministeren den 6. januar 2023. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Katrine Daugaard (LA).

Peter Hummelgaard

/

Mie Vinkel Sørensen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 10 (Alm. del) fra Folketingets Socialudvalg:

”Vil ministeren redegøre for, om reportagen ”Børn bag tremmer” på 24Syv afsnit 1 fra den 25. december 2022 og afsnit 2 fra den 26. december 2022, der omhandler forholdene for børn, der opholder sig i danske fængsler, giver ministeren anledning til overvejelser om, hvorvidt man bør ændre reglerne, så indsatte som udgangspunkt ikke kan afsone med deres børn?”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Direktoratet for Kriminalforsorgen, der har oplyst følgende:

”Reportagen ”Børn bag tremmer” omhandler en dreng, som i sine tre første leveår er opvokset i et lukket fængsel med sin mor, der afsoner en dom på 12 år.

I reportagen stilles spørgsmål ved indsattes ret til at have deres børn hos sig i fængslet. Dømtes ret hertil fremgår af straffuldbyrdelseslovens § 54 og er nærmere reguleret i besøgsbekendtgørelsens §§ 16-18 og besøgsvejledningen.

For i videst muligt omfang at undgå at børn anbringes i fængsler, skal det ved en anmodning om at medbringe et barn under afsoningen indledningsvist vurderes, om den dømte kan anbringes i et familiehus i et udslusningsfængsel, hvor der kan afsones under mere familievenlige omstændigheder. Placering i et familiehus kan enten ske som en anbringelse efter straffuldbyrdelseslovens § 78 eller som led i udstationering til et udslusningsfængsel, jf. reglerne om udstationering i straffuldbyrdelseslovens § 50 a eller udgangsbekendtgørelsens § 77.

Tilladelse til at medbringe et barn under afsoning i et fængsel forudsætter, at den indsatte selv er i stand til at tage vare på barnet. Inden der gives tilladelse til, at et barn medbringes i institutionen, skal der indhentes en udtalelse fra de sociale myndigheder om, hvorvidt ophold i institutionen hos den dømte er foreneligt med hensynet til barnet, samt at der i øvrigt ikke foreligger omstændigheder, der giver grundlag for at antage, at den dømte ikke selv kan passe barnet i institutionen.

Hvis de sociale myndigheder mener, at ophold i institutionen hos den dømte er foreneligt med hensynet til barnet, imødekommes ansøgningen, medmindre der foreligger helt særlige omstændigheder, som – trods udtalelsen fra de sociale myndigheder - giver grundlag for at antage, at den dømte, ikke selv kan passe barnet i institutionen. I kravet om, at den dømte skal være

”i stand til at passe barnet”, ligger ikke blot, at den dømte skal være i stand til at imødekomme barnets fysiske behov, men tillige efter kriminalforsorgsområdets vurdering skal være i stand til at imødekomme barnets behov i bredere forstand, herunder barnets sociale, følelsesmæssige og omsorgsmæssige behov.

Tilladelse til at have sit barn under et år hos sig i institutionen kan dog undtagelsesvis gives uden indhentelse af en udtalelse fra de sociale myndigheder, hvis særlige omstændigheder i det enkelte tilfælde taler for det, f.eks. hvis den straf, der skal udstås, er ganske kort, og institutionen eventuelt på grundlag af sagens oplysninger eller forhåndskendskab til dømte umiddelbart vurderer, at den pågældende er i stand til selv at passe barnet under opholdet i institutionen.

Hvis barnet er mellem 1 og 3 år er det yderligere en betingelse, at kriminalforsorgsområdet og de sociale myndigheder finder, at forholdene i fængslet er forenelige med hensynet til barnet. Formålet med denne yderligere betingelse er at sikre, at de aktuelle forhold i fængslet indgår i vurderingen af, om barnet kan anbringes i fængslet.

Det påhviler kriminalforsorgsområdet løbende at påse, at det fortsatte ophold i fængslet er foreneligt med hensynet til barnet og om nødvendigt at tage fornyet kontakt til de sociale myndigheder, jf. også den skærpede underretningspligt efter servicelovens § 153.

Varetægtsarrestanters ret til at have deres børn hos sig i institutionen er reguleret af varetægtsbekendtgørelsens §§ 54-55 og varetægtsvejledningen.

Reglerne for varetægtsarrestanter svarer med enkelte undtagelser til reglerne herom for dømte. En væsentlig forskel er dog, at der - efter barnet er fyldt 1 år - kun kan gives tilladelse til ophold i en arrest for en begrænset periode. Dette skyldes blandt andet, at de bygningsmæssige forhold og opholdsvilkårene generelt i arresthusene er mindre egnede til ophold for børn.”

Hele familien påvirkes, når et familiemedlem kommer i fængsel, og det gælder i særdeleshed for de børn, hvis far eller mor skal i fængsel. Børn af indsatte er generelt en sårbar gruppe, der er i risiko for at blive udsatte. De anbringes eksempelvis oftere uden for hjemmet og modtager oftere forebyggende indsatser end andre børn. Derfor er det vigtigt, at vi har et system, der sikrer bedst mulige vilkår for de børn, som nu skal vænne sig til en hverdag med en far eller mor i fængsel.

Jeg ved, at kriminalforsorgen har et stort fokus på, at opholdet for medbragte børn bliver så godt som muligt. Samtidig er det vigtigt at understrege, at det er de sociale myndigheder, der har de børnefaglige kompetencer, og således som det klare udgangspunkt vurderer, om det samlet set er i barnets tarv at opholde sig i en af kriminalforsorgens institutioner. Det er således også de sociale myndigheder, der kan træffe bestemmelse om anden anbringelse, ligesom de kan iværksætte støtteforanstaltninger for at varetage barnets tarv bedst muligt.

Det er vigtigt, at børn af indsatte i perioder har mulighed for at opholde sig sammen med deres mor eller far, hvis det vurderes at være til barnets bedste. Jeg mener derfor ikke, at der på nuværende tidspunkt er behov for at ændre reglerne.